

+++++

Każdy człowiek ma prawo wątpić w swoje powołanie i czasem zbłądzić. Nie wolno mu tylko o nim zapomnieć. Kto nie wątpi w siebie, jest niegodzien, bo ślepo wierzy w swoją moc i popełnia grzech pychy. Błogosławiony niech będzie ten, kto doświadcza chwili zwątpienia.

Paulo Coelho'

Św. Matka Teresa z Kalkuty – nauczycielka i dyrektorka szkoły

Polecana/Omawiana książka:

Elżbieta Wiater: Matka Teresa z Kalkuty. Święta od ubogich i ciemności. Wydawnictwo eSPe, Kraków 2016.

Słowa kluczowe: z Albanii, założycielka nowego zgromadzenia, wątpiła, laureatka Pokojowej Nagrody Nobla

Seria: Profesorki Super-Babki

Odcinek nr: 27

Podseria: Doktorki Honoris Causa

Niniejszy odcinek serii odnosi się do kolejnej zakonnicy kościoła katolickiego. Tym razem tytułem (uzasadnieniem) do wciągnięcia na listę Super-Babek jest otrzymanie godności akademickiej o łacińskiej nazwie: <<Doctor Honoris Causa²>>. Wyróżnienie to przyznał naszej Bohaterce **Uniwersytet Jagielloński** w Krakowie³ w 1993 roku, ale według polecanej książki, dyplom odebrany został dopiero w roku 1996, ze względu na kłopoty zdrowotne Matki Teresy. Wyjaśnienie istoty tego tytułu (godności) w Wikipedii jest następujące:

Nie wymaga posiadania formalnego wykształcenia, ale nadawany jest zazwyczaj osobom o wysokim statusie społecznym lub naukowym.

¹ <https://www.cytaty.info/szukaj/cytaty/w%C4%85tpi%C4%87.htm>; <https://synonim.net/synonim/niegodzien>;

² https://pl.wikipedia.org/wiki/Doktor_honoris_causa; krótkie wyjaśnienie tego określenia;

³ <https://www.uj.edu.pl/universytet-z-collegium-medicum/nagrody-i-wyroznienia/dhc>; strona zawiera całą listę osobistości obdarzonych taką godnością przez UJ od 1816 roku. Np. Karolina Lanckorońska (1983), Isabella Lugoški-Karle (2002).

+++++

Osoby obdarzone tytułem mają prawo dodawać do nazwiska skrót *dr h.c.*

Heroina odcinka jest powszechnie znana na całym świecie. Na Jej temat napisano setki książek. Ta omawiana jest ani za długa, ani za krótka. Ma tzw. imprimatur czyli akceptację władz kościelnych. Ma 120 stron, miękkie okładki ze skrzydełkami, papier lekko chropowaty, nie ma żadnych zdjęć, ani ilustracji. Jedyne zdjęcie uśmiechniętej Bohaterki umieszczono na frontowej stronie okładki!!! Książeczka należy do serii biografii <<Wydawnictwa eSPe>>, gdzie znalazły się inne bohaterki serii, a także m.in. Karol I Habsburg. Można wyklikać wiele stron internetowych na temat Heroiny. Eseista poklikał i informuje, że na wielu z nich roztrząsa się Jej *wątpliwości* wszelkiego typu, czyni to też autorka polecanej książki, ale w sposób naturalny, bez szukania sensacji na siłę. Udało się znaleźć motto idealnie pasujące do tego problemu. Myślę, że każdy człowiek odwiedzający którykolwiek z niemieckich nazistowskich obozów zagłady – ma wątpliwości i pytania: dlaczego to było możliwe, jak to się stało, że Stwórca do tego dopuścił??? Ona widziała otchłań biedy i poniżenia, ofiary mordów w Indiach na żywo, na wyciągnięcie ręki. My widzimy to czasem w telewizji, ale to zupełnie coś innego.

Autorka książki – jak wynika z notki na tylnej stronie okładki – jest doktorem teologii, dziennikarką, autorką kilku innych książek oraz bloga: <http://moherbezantenki.pl/>.

Wracając do naszej Heroiny. Jej działalność była właśnie heroiczna. Kiedyś, co za zbieg okoliczności, tydzień po tygodniu oglądałem telewizyjne transmisje z pogrzebów Księżnej Walii **Diany** oraz **Matki Teresy** – dwa różne świąty, umarły dwie Osobowości znane całemu światu w odległości kilku dni. Pogrzeb Bohaterki był w Indiach na koszt rządu tego mocarstwa.

Kim zatem była Matka Teresa i dlaczego ma przydomek ‘z Kalkuty’? Dlaczego w tytule wpisano Jej mniej znane działania? Seria dotyczy „profeserek” w tym nauczycielek szkół średnich, do których zwyczajowo mówi się „**Pani Profesor**”, a Ona była nauczycielką historii i geografii, a dodatkowo dyrektorką szkoły w Kalkucie. Ale nie z tego jest znana, po okresie nauczycielstwa, zmieniła podmiot swojej aktywności – na pomoc bezdomnym, chorym, porzuconym, odsuniętym na margines społeczeństwa itp. Właśnie w mieście Kalkuta, co doprowadziło do utworzenia i formalnego zatwierdzenia przez papieża Jej nowego zgromadzenia zakonnego: „Siostr Misjonarek Miłości”.

Nasza Bohaterka urodziła się 26 sierpnia 1910 roku, w rodzinie z Albanii (Albańczyków), w mieście Skopje⁴, jako Agnieszka Bojaxhiu. Imiona rodziców to Nikolai oraz Drane, którzy byli katolikami. W roku 1910 była obywatelką Imperium Osmańskiego, ale już

⁴ <https://pl.wikipedia.org/wiki/Skopje>; obecnie stolica Macedonii Północnej. Niezależnego państwa, nazywano jeszcze niedawno Macedonią, która była z kolei częścią Jugosławii.

+++++

w 1913 znalazła się w granicach Serbii!!! Zatem ziemie te (miasto Skopje) przechodziły pod władzę różnych państw, a oni nie ruszali się z domu. Co ciekawe, zmiana granic nastąpiła przed wybuchem I wojny światowej, co dodatkowo świadczy o skomplikowanej historii tego regionu Europy. Królestwo Jugosławii powstało w 1929 roku. Podczas II wojny światowej obywatele Jugosławii, w większości, walczyli przeciwko najazdowi III Rzeszy, a kraj ten rozpadł się na kawałki po 1989 roku. Dlaczego? Kto za tym stał? Może dowiedzą się o tym przyszłe pokolenia... Natomiast dzisiaj, Skopje jest stolicą niezależnego państwa o nazwie „Macedonia Północna”.

Rodzina przeprowadziła się jednak w latach trzydziestych do Albanii⁵. Mama Agnieszki musiała mieć dobre serce. Miała trójkę dzieci, jeszcze chłopca i dziewczynkę. Opiekowała się znajomą pijaczką, biorąc do pomocy właśnie Ją. Katolicyzm był w absolutnej mniejszości w Albanii, ale w pobliżu mieszkania rodziny Bohaterki była parafia jezuicka, gdzie działała tzw. Sodaliczka Mariańska – stowarzyszenie dla dziewcząt (Ona przyłączyła się). Bohaterka zapoznała się wtedy z duchowością ignacjańską oraz wraz ze swoją siostrą śpiewały w chórze kościelnym. Zatem „poszła na całość” w odniesieniu do wiary, a także to co robiła, to robiła z całego serca. Dodatkowo brała udział w pielgrzymkach do lokalnego sanktuarium maryjnego (figura z czarną twarzą przypominającą figurę Matki Bożej z Montserrat z Hiszpanii).

Wstąpiła do Zakonu Sióstr Matki Bożej Loretańskiej. Postulat (wstępny okres przed tzw. ślubami zakonnymi) spędziła w Irlandii!!! Struktura kościoła jest **lokalna**, ale zakony są **o zasięgu światowym**, ciekawa dualność. Nasza Bohaterka zapewne uczyła się angielskiego, który był językiem urzędowym Indii oraz oczywiście językiem Irlandii. Została wysłana na misje do Indii, do których przybyła w święto Trzech Króli, czyli 6 stycznia 1929 roku. Miała zatem 19 lat. W Indiach (w Dardżyling) została skierowana na naukę języków: bengalskiego oraz hindi! – to stała cecha prawie wszystkich Bohatek serii. ~~Pij mleko – będziesz wielki~~ skreślamy i bierzemy do serca „ucz się języków obcych - będziesz wielki”. Nowicjat zakończyła w maju 1931 ślubami czasowymi. Została przeniesiona do Kalkuty. Została nauczycielką – jak wyżej wspomniano – w szkole przy Parafii Św. Teresy z Lisieux, także dla biednych dziewcząt, a językiem wykładowym był bengalski. Zatem opanowała ten język płynnie, a także samodzielnie nauczyła się wiedzy kierunkowej!! W 1937 została dyrektorką tejże szkoły. Miała 27 lat. Mogłoby się wydawać, że tak zostanie na wiele lat, na całe życie. Szkoła jednak była trochę oddalona od klasztoru i Siostra Teresa musiała przechodzić przez dzielnicę nędzy!! To ją zaintrygowało i jakby zmusiło do przyszłych działań.

⁵ <https://pl.wikipedia.org/wiki/Albania>; Wikipedia podaje podstawowe wiadomości o Albanii.

+++++

W roku 1944 – w Europie trwała wojna – do Kalkuty przysłano zakonnika ojca Celeste Van Exemie, belgijskiego jezuitę, znającego język arabski, do kontaktów z muzułmanami. On został kierownikiem duchowym, spowiednikiem zakonnice – w tym Siostry Teresy. To z nim omawiała ideę nowego zgromadzenia oraz procedury działań prawnych (prawa kanonicznego), które należało wykonać – aby założyć zakon zaakceptowany przez władze kościelne. W 1946 w Kalkucie nastąpiły rozruchy, „wojna religijna” hinduistów z muzułmanami. Zginęły tysiące ludzi, Ona była świadkiem skutków tego, czyli chodziła między stosami trupów – tak to wielokrotnie określała. Teraz zmarłych nie trzyma się w domach, ale kilkadziesiąt lat temu gdy zmarła moja babcia, trumnę do momentu pogrzebu, otwartą stawiano w wybranym pokoju, w domu. Moja babcia zmarła latem, było strasznie gorąco, wstawiano do pokoju dziwne kwiaty, niezwykle pachnące, aby tylko ich zapach był odczuwalny.

Nasza Bohaterka chciała coś zmienić, założyła nowy ruch, a dopiero potem poprosiła władze kościelne o jego zatwierdzenie. W polecanej książce opisane są kolejne etapy starań, przy czym były trudności różnego rodzaju. Poprzednia Super-Babka Ledóchowska reformowała zgromadzenie, zmieniała regułę oraz wzór habitów na szare, wyglądające jak strój robotnic. Matka Teresa wymyśliła habit *a la* sari, aby upodobnić się do miejscowych kobiet – formalnie zatwierdzono wzór takiego habitu na całym świecie. Watykan odpowiedział pozytywnie. Nowe zgromadzenie zatwierdzono w 1950 roku.

Dnia 1 lutego 1965 roku papież Paweł VI nadał zgromadzeniu status prawa pontyfikalnego – odtąd zgromadzenie podlegało bezpośrednio papieżowi.

Nasza Bohaterka zmarła w 1997 roku, w trakcie pontyfikatu Św. Jana Pawła II, z którym się wielokrotnie spotykała i który odwiedził klasztor Sióstr Misjonarek Miłości w Indiach.

Warto przeczytać tę książeczkę, nie jest za długa, jest napisana z pasją i z szacunkiem dla Bohaterki. Książkę kończy 4 stronicowe kalendarium życia oraz jednostronicowa bibliografia. Warto zapoznać się z losami życia i dziełami naszej Bohaterki odcinka. Uodporni to (mam nadzieję) falę **hejtu** płynące z różnorodnych farm internetowych trolli.

Warto też zapoznać się z działalnością Sióstr Miłosierdzia i wtedy inaczej popatrzeć na dokonania Heroiny tego odcinka.

Beatyfikacja: 19 października 2003 przez Papieża Jana Pawła II

Kanonizacja: 4 września 2016 przez Papieża Franciszka

+++++

Inne książki o Bohaterce⁶

1. Matka Teresa z Kalkuty - Pójdź, bądź moim światłem; Prywatne pisma „Świętej z Kalkuty”
2. Charlotte Grossetête: Pragnienie Boga. Opowieść o Matce
3. Jose Luis Gonzalez-Balado: Kwiatki Matki Teresy z Kalkuty
4. Guillemette de La Borie: Matka Teresa. Małe życie Matki
5. Roberto Allegri: Matka Teresa Z Kalkuty
6. Renzo Allegri: Matka Teresa mi powiedziała
7. Leo Maasburg: Matka Teresa. Cudowne historie
8. Ks. prof. Stanisław Urbański - Świętość ubogich świata; Duchowość bł. Teresy z Kalkuty.
9. Joseph Langford - Matka Teresa. W bliskości Maryi Panny
10. Maria Di Lorenzo - Matka Teresa. Blask miłości

⁶ <https://sanctus.com.pl/Matka-Teresa-c790>; według tejże strony (dostęp w dniu 25.09.2019), gdzie można znaleźć szczegóły wydawnicze.

+++++

Śladami Bohaterki i Jej zakonu

Uniwersytet Jagielloński,

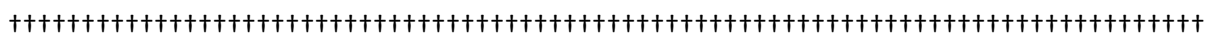
który nadał naszej Bohaterce godność <<Doctor Honoris Causa>>

Dziedzińce na Uniwersytecie

Na słupie napis: Zaulek Estreichera
/wybitnego profesora z znanej krakowskiej
rodziny/

Dziedziniec z popiersiami wybitnych profesorów

Kolegium Maius – jeden z najstarszych budynków Uniwersytetu

+++++

Tablica informująca, że obecnie jest to muzeum

Dzień był deszczowy – mokry dziedziniec Uniwersytetu

Kościół Akademicki

+++++

Jedna z bram do Collegium Maius

Kościół Akademicki Św. Anny

Rzeźba na dziedzińcu obok kościoła, wzorowana na obrazie „Jezu ufam Tobie”

+++++

Tablica pamiątkowa informująca, że na UJ studiował Karol Wojtyła – późniejszy Papież, który dokonał aktu Beatyfikacji naszej Bohaterki

Jeden z historycznych budynków Wydziału Prawa UJ

+++++

Kościół Mariacki

+++++

Dom Misjonarek Miłości w Katowicach

+++++

+++++

Zdjęcia z Albanii

/Autorka: Studentka z Albanii – na ATH w ramach programu ERASMUS/

Tirana – stolica Albanii

+++++

